

Gürkan Engin

- şiirler -

Yayın Tarihi:

23.6.2010

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Cuma

huzuru aramak,bulmak insanın elinde
sıkılırsan eğer dön bak rabbine
yardan herşeyi vermiş eline
ya görürsün ya görmez kimin derdine

bulutlar,ağaçlar,kuşlar hepsi yerinde
bakan bilir bunu körün neyine
kaldır biraz kafanı şu gökyüzüne
ya görürsün onu yada boşver neyine

hepimiz göçücez fani dünyadan
ne ektikse biçicez hasatı tarladan
tohumu iyi atmalı elden ayaktan
kesilmeden göremeli seni rabbim yaradan

gürkanım derimki, ah bir kavuşsam
dertlerle,kederle bir bir savaşısam
doğruyu bulsam yanıştan kaçsam
dilerim cennetten bir yer ayırıtsam

gel dostum sohbetinden eyleme noksan
bu hayat denen yolda eyleme toksan
var ise ver yok ise biraz uslan
vardır seninde eksiğin ha yarım ha noksan

Gürkan Engin

İstanbul

dışarda damlalar yağıyor gökten
yıkıyor yine canım istanbul
diyorki şu gönül git sende ıslan
arınsın bedenin kirden,pasaktan

ne kadar kirlendik bir bile bilsek
ne kadar yıkansak arına bilsek
belkide dünyaya bir daha gelsek
kirimiz bedende kalırmı acep...!

istanbul sen beni mecnun eyledin
huyuna, suyuna aşık eyledin
kalbime bu derdi mühür eyledin
bu beden mi! ruhmu ben bilemedim.

hep gidesim var,terkedip seni
bir yanım seninle,bir yanım asi
yıkansan paklansan ah gelsen beri
götürsen geçmişe bıraksan beni

kimler senin toprağında şimdi uyuyor
annanem,babannem,dedem kaç kişi!
çağısam gelmezler bilirim belli
beni ne zaman kabul eder toprağın dibi

ne sen uslu durucan ne ben efendi....
serseri ruhumun sebebi belli,
seninle kaç kişi kirlendi belki...
kirim,pasımı sakla sen emi....

istanbul şuan da puslu,kederli
ruhum içinde olan biteni
söylemek istedim tam yeri belki
istanbul ya sev ya terket beni

Gürkan Engin